

# Müminin En Güzel Yarışı: Sevgide Derinleşmek

Allah, insan ruhunu sevgiyi tanıyacak, güzelliği fark edecek, şefkat ve merhameti yaşayacak özellikte yaratmıştır. Bu nedenle sevmek, sevilme ve başkalarıyla sevgi bağları kurmak insan hayatının en temel ihtiyaçlarından biridir. Ancak insanın içinde sevginin önüne geçebilen başka duygular da vardır. Öfke, kıskançlık, gurur, bencillik, çıkarıcılık ve küçük hesaplar, insanın kalbindeki güzel duyguları zayıflatabilir. İnsan bazen nefsinin isteklerine kapılarak affetmek yerine öfkelenmeyi, paylaşmak yerine kendisine ayırmayı, başkasının iyiliğinden sevinmek yerine kıskanmayı tercih edebilir.

İşte insanın asıl mücadelesi burada başlar. Mümin, nefsinin bencil yönlerine teslim olmak yerine sevgiyi, merhameti, fedakarlığı ve güzel ahlakı güçlendirmek için gayret eder. Her geçen gün daha anlayışlı, daha bağışlayıcı, daha merhametli ve daha fedakar bir insan olmaya çalışır. Sevgide yarışmak da tam olarak burada anlam kazanır.

Fakat sevgide yarışmak, başkalarını geride bırakmak, kimin daha çok sevdiğini ispatlamak veya insanlar arasında bir üstünlük kurmak değildir. Gerçek yarış, insanın kendi nefsiyle yaptığı yarıştır. İnsan, her gün nefsinin bencil tutkularını biraz daha geride bırakmak ve sevgiyi hayatında daha güzel yaşamak için gayret eder.

## Kalbi Allah Sevgisiyle Derinleştirmek

Gerçek sevginin kaynağı anlaşılmadan sevgide yarışmanın ne anlama geldiğini kavramak mümkün değildir. Çünkü insanın kalbinde sonsuzluğa yönelen derin bir sevgi ihtiyacı vardır. Bu ihtiyacın en yüce ve en güzel karşılığı ise Allah sevgisidir.

İnsan Allah'ı tanıdıkça, O'nun sonsuz kudretini, eşsiz sanatını, rahmetini ve kendisine verdiği nimetleri düşündükçe kalbinde derin bir muhabbet ve hayranlık oluşur.

Bir çiçeğin renklerindeki güzellik...

Bir çocuğun masumiyetindeki zarafet...

Bir meyvenin kokusunda ve tadında bulunan eşsiz nimet...

İnsanın yaratılışındaki estetik...

Gökyüzündeki yıldızlar...

Bütün bunlar, mümin için Allah'ın sanatını ve yaratışındaki hikmeti düşünmeye vesile olur.

İnsan gördüğü bu güzelliklerin kendi kendine meydana gelmediğini, hepsinin Allah'ın yaratmasıyla var olduğunu kavradıkça, sevgisini güzelliğin kendisine değil, o güzellikleri yaratan Allah'a yöneltir. Allah, iman edenlerin Kendisine olan sevgisinin ne kadar güçlü olduğunu şöyle bildirir:

“İnsanlar içinde, Allah'tan başkasını 'eş ve ortak' tutanlar vardır ki, onlar (bunları), Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin ise Allah'a olan sevgileri daha güçlüdür.” (Bakara Suresi, 165)

Allah sevgisinin derinleşmesi için insanın Allah'ı daha çok tanımaya, O'nun isim ve sıfatlarını tefekkür etmeye ve yarattığı güzellikler ile verdiği nimetler üzerinde düşünmeye devam etmesi gerekir. Gördüğü her güzellikte Allah'ın sanatını, tattığı her nimette O'nun rahmetini, karşılaştığı her lütufta O'nun şefkatini düşünmek, kalpteki sevgiyi canlı tutar. Böylece insan, Allah'ı daha çok tanıdıkça O'na olan sevgisinin de artmasını ister. O'nun rızasına daha layık bir kul olabilmek için kendisini geliştirmeye gayret eder.

Kur'an'da, “Öyleyse hayırlarda yarışınız.” (Bakara Suresi, 148) şeklinde buyrulması da müminin bu güzel gayretine işaret eder. Bu yarışın amacı başkasını geçmek değil, Allah'ın sevgisini ve rızasını kazanmaya giden yolda kendi nefsinin aşabilmektir.

Sevginin Meyvesi: Güzel Ahlak

Allah sevgisi insanın kalbinde güçlendikçe, bu sevgi onun davranışlarına da yansır. Çünkü gerçek sevgi yalnızca kalpte hissedilen bir duygu değildir. Sevgi, insanın ahlakını güzelleştiren ve hayatına yön veren güçlü bir manevi haldir.

Seven insan affetmeye çalışır. Değer vermeye çalışır. Sabreder. Merhamet eder. Güzel söz söyler. İnsanların haklarını gözetir. Kendisine emanet edilene sahip çıkar. İhtiyaç içinde olanı görmezden gelmez. Kendisine yapılan bir kötülüğe aynı kötülükle karşılık vermek yerine, güzellikle karşılık vermeye çalışır. Sahip olduğu nimetleri israf etmez ve kimsenin görmediği iyilikleri yalnızca Allah'ın rızasını gözeterek yapar... Çünkü Allah'ı seven insan, sevgisini yalnızca sözlerle ifade etmekle yetinmez. Allah'ın razı olacağı güzel ahlakı hayatına geçirmek için gayret eder.

Kur'an, sevginin hayatın her alanında nasıl yaşanacağını öğreten ilâhî bir rehberdir. Allah'ın büyüklüğünü ve üstünlüğünü kavrayan insan, Kur'an'ın bildirdiği güzel ahlakı hayatında uygulamak için gereken dikkat ve özeni gösterir. Böylece sevgisi yalnızca sözde kalmaz; güzel davranışlarla görünür hale gelir ve her güzel davranışla biraz daha güçlenir.

Sevgide yarışmak, insanın bu konuda kendisini sürekli geliştirmesi ve Allah'ın sevdiği güzel ahlakı hayatında daha mükemmel hale getirmeye çalışmasıdır.

Bunun için insanın samimi bir iradeye, sabra ve nefsiyle mücadele etmeye kararlı bir ruha sahip olması gerekir. Buradaki yarış başkalarından üstün olmak için değil, insanın kendi nefsinin bencil tutkularını geride bırakabilmesi içindir.

Nitekim Yüce Allah:

“Kim nefsinin ‘cimri ve bencil tutkularından’ korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır.” (Haşr Suresi, 9)

buyurarak bu mücadelenin önemini bildirir.

İnsan, her gün güzel ahlakta biraz daha ilerlemeye ve Allah'ın hoşnut olacağı davranışları daha samimi bir şekilde yaşamaya gayret eder.

İşte gerçek yarış budur: İnsanın kendi nefsiyle mücadelesinde sevgiyi, merhameti ve iyiliği her defasında daha üstün kılmasıdır.

#### Ruhu Güzelleştirmenin Ebedî Karşılığı

Sevgide yarışmak, yalnızca dünya hayatında güzel bir ahlak ortaya koymak için yapılan geçici bir gayret değildir. Mümin, sevgisini her geçen gün daha da güçlendirmek, Allah'a olan sevgisini derinleştirmek ve nefsinin bencil tutkularını geride bırakmak için yarışır.

Çünkü dünya hayatı, insanın ruhunu eğittiği ve güzelleştirdiği bir imtihan sürecidir. İnsan burada sevgiyi öğrenir, sevgide olgunlaşır ve ruhunu sevgi yönünde geliştirir. Bu nedenle mümin, sevgisini hiçbir zaman yeterli görmez. Allah sevgisini daha da artırmaya, merhametini genişletmeye, fedakarlığını çoğaltmaya ve güzel ahlakta daha ileriye gitmeye çalışır.

İnsan, dünyada kazandığı bu ruhla ahirete gidecektir. Dünyada şekillendirdiği ahlakı ve geliştirdiği manevi yönüyle Rabbine kavuşacaktır. Bu nedenle insanın dünya hayatında sevgisini ne kadar geliştirdiği, Allah'a olan sevgisini ne kadar derinleştirdiği ve sevgisini güzel ahlakla ne kadar güçlendirdiği son derece önemlidir.

Müminin dünyadaki gayreti yalnızca bugünü güzelleştirmek değildir. Aynı zamanda sonsuz hayatındaki güzelliğin temelini oluşturmaktır. Bu nedenle sevgide yarışmak; insanın kendisini her gün biraz daha geliştirmesi, sevgi gücünü artırması ve Allah'ın rızasına daha layık bir kul olabilmek için çaba göstermesidir.

Bu güzel gayretin karşılığı ise Allah'ın sevgisi, rızası ve cennetidir.

Mümin, Allah'ın rızasını kazanmayı ve cennete kavuşmayı arzuladığı gibi, cennette kendisine verilecek en büyük nimetlerden biri olan Allah'ın Cemali'ni görme ve O'nun hitabına mazhar olma şerefine de kavuşmayı arzu eder.

Nitekim Yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

“O gün birtakım yüzler ıslı ıslı parıldar. Rablerine bakıp-dururlar.” (Kıyamet Suresi, 22-23)

Dünyada Allah'ı görmeden, O'nun yarattığı güzelliklerde sanatını, nimetlerinde rahmetini ve üzerimizdeki lütuflarında sevgisini fark ederek Allah'a olan sevgimizi artırmaya çalışırız. Cennette ise O'nun Cemali'ni görmenin sevinci çok büyük olacaktır.

İşte müminin dünyada sevgisini geliştirmesinin, Allah sevgisinde derinleşmesinin ve ruhunu güzelleştirmek için gayret etmesinin bir başka büyük amacı da bu eşsiz nimete kavuşabilecek bir ruhu kazanmaktır.

Yine Allah, cennet ehline hitap edeceğini şöyle bildirmektedir:

“Rahman olan Allah'tan onlara bir de sözlü ‘Selam’ vardır.” (Yâsîn Suresi, 58)

Rivayetlerde de cennet ehlinin Allah'ın hitabına mazhar olacağı bildirilmektedir. Cennet zaten eşsiz güzelliklerle, nimetlerle ve huzurla yaratılmıştır. Fakat Allah'ın Cemali'ni görmek ve O'nun hitabına kavuşmak, bütün bu güzelliklerin üzerinde bir nimet olacaktır.

#### Nefsi Aşmak, Sevgide Derinleşmek

İşte bu nedenle mümin, dünya hayatında sevgide yarışmayı büyük bir fırsat olarak görür.

Her affedişinde, her fedakarlığında, her merhamet gösterişinde, her güzel sözünde ve nefsinin bencil bir isteğini Allah'ın rızası için geride bırakışında, aslında ruhunu biraz daha güzelleştirdiğini bilir.

Sevgide başkalarını geçmek için değil, kendi nefsini geride bırakmak için yarışır. Çünkü bilir ki dünyada sevgi için verdiği her mücadele, Allah'ın rızasına yaklaşmasına, Allah'ın kendisini daha çok sevmesine ve sonsuz hayatta yaşayacağı güzelliğe vesile olabilir.

Bu yüzden mümin, sevgide hiçbir zaman “Yeterince sevdim.” demez. Allah sevgisini daha da artırmak, sevgisini daha güzel davranışlarla ortaya koymak ve ruhundaki sevgi gücünü mümkün olduğunca geliştirmek için çaba gösterir.

Sevgide yarışmak, işte bu anlamda insanın dünya hayatında kendisini güzelleştirmesi ve ebedî hayata hazırlanması için büyük bir fırsattır.

Gerçek yarış, başkalarını geçme yarışı değil; nefsin bencil tutkularını geride bırakma, sevgiyi ve güzel ahlakı hayatında hakim kılma yarışıdır.

Mümin, her gün biraz daha sevmeye, biraz daha merhamet etmeye, biraz daha affetmeye, biraz daha fedakar olmaya ve Allah'ın rızasını daha fazla gözetmeye çalışır. Çünkü bilir ki insanın asıl kazancı, başkalarından üstün gelmekte değil; kendi nefsini aşarak Allah sevgisinde derinleşmek ve güzel ahlakı hayatına hakim etmektedir.

Ve sevgide yarışmanın nihai hedefi, bütün güzelliklerin kaynağı olan Allah'ın rızasına kavuşmak ve O'nun rahmetiyle ebedî saadete ulaşmaktır.